

ΠΟΙΚΙΛΑ

Μαργαρίται δονομαστοί.

Μη ούσης γνωστής κατά τούς ἀρχαίους χρόνους τῆς τέχνης τοῦ τέμνειν τούς ἀδάμαντας, ὁ μαργαρίτης ἦν τότε ὁ πολυτιμότερος κόσμος.

Ὡς ἐξαισιοὶ δὲ μνημονεύονται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ δύο μαργαρίται τῆς Κλεοπάτρας· καὶ τὸν μὲν ἓνα αὐτῶν ἡ βασίλισσα αὕτη ἐξ ἰδιοτροπίας διαλύσασα εἰς ὄξος τὸν ἐπισ, τὸν δὲ ἕτερον διασώσαντες ὁμοίας τύχης, ἐκοψαν εἰς δύο καὶ ἐκρέμασαν εἰς τὰ ὦτα τοῦ ἐν Καπιτωλίῳ ἀγάλματος τῆς Ἀφροδίτης.

Ὁ Ἰούλιος Καίσαρ προσέφερε τῇ Σεβιλίᾳ μαργαρίτην ἐκτιμηθέντα εἰς ἑν ἑκατομμύριον σεστερσίων (περίπου ἑν καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον δραχμῶν.

Εἰς Φίλιππον τὸν Β. βασιλέα τῆς Ἰσπανίας προσεφέρθη τῷ 1579 μαργαρίτης τοῦ Παναμά, σχῆμα μὲν ἔχων ἀπίου, ὅγκον δὲ ὡς ὢν περιστερᾶς, ἐκτιμηθεὶς εἰς 100,000 δραχμῶν.

Ὁ μαργαρίτης τοῦ σάχ τῆς Περσίας ἐξετιμᾶτο εἰς ἑν καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον.

Ἅτερος μαργαρίτης δωρηθεὶς ὑπὸ τῆς Ἑνετικῆς δημοκρατίας τῷ σουλτάνῳ τῶν Τούρκων Σολιμάν ἐξετιμήθη εἰς 440,000 δραχμῶν.

Ὁ δὲ πάπας Λέων ὁ Ι. ἡγόρασε παρὰ τινος Ἑνετοῦ ἀδάμαντοπώλου μαργαρίτην ἀντὶ 350,000 φράγκων.

Ἐν Μαδρᾷ δὲ πρό τινων χρόνων ἐδείκνυνον μαργαρίτην ὀγκώδη, ὡσεὶδὴ καὶ θυμασίας γαλακτώδους λευκότητος. Ἦτο σχημοτισμένος εἰς σειρήνα, ἔχουσαν τοὺς μὲν βραχίονας ἐκ μίλτου λευκῆς, τὴν δὲ οὐρὰν ἐκ μίλτου πρασίνης, περὶ δὲ τὴν ὀσάην ἔφερε κεχαραγμένας τὰς λέξεις ταύτας — Fallunt aspectus cantusque syrenis ἦτοι, καὶ τὸ κάλλος καὶ τὸ ἄσμα τῶν σειρήνων ἀπατηλά.

Ἐκ τῶν γνωστῶν μαργαριτῶν ὁ ὡραιότερος ὑπάρχει ἐν Μόσχᾳ εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Ζωσιμά, ζυγίζων 28 κροάτια καὶ σχῆμα ἔχων ἀκριβῶς σφαιρικόν, τοσαύτην δὲ λαμπρότητα ἔχει, ὥστε κατὰ πρῶτον τὸν νομίζει τις διαφανῆ. Ἠγοράσθη δὲ παρὰ τινος πλοιάρχου Ἰνδοῦ.

Ἐθνομὸν ῥωσικὸν κατὰ τὴν πρώτην διάλυσιν τῶν πάγων τοῦ ποταμοῦ Νέβα ἐν Πετροπόλει.

Καθ' ὅλον τὸ ἡμισυ τοῦ ἔτους, ἡ νύμφη τοῦ Νέβα διαμένει διὰ τοῦ παγετώδους αὐτῆς μανθόου κεκαλυμμένη, καὶ μόνον περὶ τὸν Ἀπρίλιον μῆνα μεσοῦντα τὰ ὕδατα λαμβάνουσι τὴν ἀπαιτούμενην, ὅπως θραύσωσι τὰ τεῖχη τῆς χειμερινῆς φυλακῆς των, θερμότητα καὶ ἰσχύν. Τὴν στιγμὴν δὲ ταύτην παραδοκοῦσι πάντες διὰ τῆς μεγάλης ἀνυπομονησίας, καὶ ἅμα οἱ πάγοι διαχωρισθέντες ἀρχίζουν νὰ κατέρχωνται πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπιτρέπωσιν οὕτω εἰς μικρὸν ἀνά-

τιον νὰ πλεύσῃ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ποταμοῦ, καυνοβολισμοὶ ῥιπτόμενοι ἀπὸ τοῦ φρουρίου ἀναγγέλλουσι τὸ εὐτυχές τοῦτο συμβάν εἰς ἅπαντας τοὺς κατοίκους τῆς μητροπόλεως.

Πάραυτα δὲ οἰαδήποτε ὥρα καὶ ἂν τύχῃ, τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νυκτός, ὁ φρούραρχος ἐν μεγάλῃ στολῇ καὶ ὑπὸ τῶν ἐπιτελῶν του συνωδευμένος, ἐπιβαίνει λέμβου λαμπροστολιστοῦ καὶ πορεύεται εἰς τὰ ἀνάκτορα φέρων πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ἐξ ὀνόματος τοῦ ἔαρος καὶ τῆς ποταμίου θεότητος, θαυμάσιον ἐκ κρυστάλλου ποτήριον πλήρες ὕδατος τοῦ Νέβα. Εἰσαχθεὶς δὲ εἰς τοῦ ἡγεμόνος του, τῷ ἀναγγέλλει, ὅτι ἐξέλιπε μὲν ὁ χειμὼν, πλεῖσιμος δὲ κατέστη ὁ ποταμός. Εἶτα δὲ δείξας διὰ τοῦ δακτύλου τὴν παρὰ τῇ προκυμαίᾳ ὠρμημένην λέμβον παρουσιάζει τὸ κρυστάλλινον ποτήριον, καὶ ὁ αὐτοκράτωρ τὸ κενώνει εἰς ὀγειάν καὶ εὐτυχίαν τῆς μητροπόλεως του. Τὸ ὕδωρ δὲ τοῦτο εἶναι τὸ πολυτιμότερον ὅπερ πίνεται καθ' ἅπασαν τὴν γῆν· διότι κατ' ἀρχαῖον ἔθος, ὁ αὐτοκράτωρ ἐπιστρέφει πλήρες χρυσοῦ τὸ ποτήριον ὅπερ τῷ προσέφερον πλήρες ὕδατος. Καὶ ἄλλοτε μὲν τὸ ἐπλήρουν μέχρι στεφάνης ἐκ χρυσῶν νομισμάτων, ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ ποτήρια καθ' ἕκαστον ἔτος ᾤζανον διαστάσεις, ὁ αὐτοκράτωρ βλέπων ὅτι εἶχε πάντοτε νὰ πίνῃ μεγαλειέτην ποσότητα ὕδατος, καὶ νὰ πληρῶν μεγαλειέτην ποσότητα χρυσοῦ, ἀπεφάσισεν ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θέλει δίδει εἰμὴ διακόσια δοκῆα, πληρωμὴν ἄλλως αὐτοκρατορικὴν δι' ἑν ποτήριον ὕδατος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ ὅσοι εἰσέτι καθυστεροῦσι τὴν συνδρομὴν των τοῦ παρελθόντος ἔτους, νὰ ἐμβάσωσιν εἰς τοὺς Ἐπιστάτας τῶν Ταχυδρομείων ἢ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἰδίους τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς ἀνυπερθέτως. Εἰδοποιοῦνται προσέτι, ὅτι οἱ ἐξοφλήσαντες τὴν συνδρομὴν των τοῦ παρελθόντος ἔτους λαμβάνουσι μετὰ τοῦ παρόντος φυλλαδίου τὰ τελευταία φύλλα τοῦ ΙΑ' τόμου τοῦ Ὑποκόμπος τῆς Βραζελόννης. Ὡς πρὸς τὸν ΙΒ' τόμον τοῦ ἰδίου μυθιστορήματος, τὸν καὶ τελευταῖον, ὡς ἐκ τῆς ἐνσκήψεως τῆς χολέρας δὲν ἐξετυπώθη εἰσέτι, θέλει δὲ διανεμηθῇ περὶ τὰ τέλη Φεβρουαρίου ἀνυπερθέτως εἰς μόνους τοὺς ἐξοφλήσαντας τὴν συνδρομὴν τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ὅσοι δὲ δὲν ἔλαβον εἰσέτι τοὺς δύο πρώτους τόμους τοῦ αὐτοῦ μυθιστορήματος παρακαλοῦνται νὰ ζητήσωσιν αὐτοὺς μέχρι τέλους Μαρτίου, διότι ἔκτοτε δὲν ἔχουσι πλέον δικαίωμα.

Ἡ Διεύθυνσις.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Ἡ Καλύβη τοῦ Θωμᾶ, τέλος. — Περί ἀνατροφῆς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. — Ἡ ἡγεμονία Λαμβάλη. — Ἱστορία Μαζανιέλλου, συνέχεια. — Ποίησις. — Ποικίλα.

Εἰκονογρ. ἐκ τῆς καλύβης τοῦ Θωμᾶ.